

שיחת השבוע

הרב יוצא לאור על־ידי צעירי־אגודת־חב"ד - המרכז • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף־יצחק אהרונוב

יש חדש

זיכוי במצוות החג

צעירי־חב"ד נערכים לקראת הפעילות הגדולה בימי חג־הסוכות. עשרות סוכות ניידות יסובבו אי"ה בחוצות הערים והיישובים, ויזכו את המוני בית־ישראל במצוות החג. במרכזי הערים מציבים בתי־חב"ד את 'סוכות האחוה', שיאפשרו לציבור לקיים את מצוות הסוכות וארבעת המינים. חסידי חב"ד ישמחו את כוחות הביטחון, ובייחוד את חיילי צה"ל. כמו־כן תהיה פעילות מיוחדת במרכזים רפואיים, בבתי־אבות, בריכוזי עולים ואף בבתי־לא.

שמחות בית־השואבה

בלילות חול־המועד מקיימים בתי־חב"ד ברחבי הארץ עצרות גדולות של שמחת בית־השואבה. האירועים נערכים בחוצות הערים, כביטוי לענייני המיוחד של חג־הסוכות, שמוציא את אוירת הקדושה מבין כותלי בית־הכנסת ובית־המדרש אל הרחוב, עד שהרחוב עצמו רוקד. הציבור מוזמן.

הקפות במערת־המכפלה

במוצאי שמחת־תורה יערכו צעירי־חב"ד הקפות שניות במערת־המכפלה בחברון עם טובי היישוב היהודי בחברון ועם ציבור מגוון שיבוא מכל רחבי הארץ. ההקפות מתואמות עם כוחות הביטחון. לפרטים 1-800-400456.

חדש במוזיקה

גרינטק שיווק הפיקו מגוון תקליטורי מוזיקה חדשים. ביניהם נשמלה - מיטב שירי הנשמה מכל הזמנים, ושמחה - מבחר שירי שמחה. שר אבי ברקוביץ'. 1-700-700015.

זמני השבוע

כניסת החג	ניו־יורק	דטרויט	מיאמי	לוס־אנג'לס
6:30	7:06	7:06	6:56	6:27
צאת השבת	7:26	8:00	7:44	7:18

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר־חב"ד 72915

טל 03-9607588 • פקס 03-9606169

www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

ופתאום רואים ניסים

חג־הסוכות מסמל את האמונה בקב"ה ואת הביטחון המוחלט בישועתו. הסוכה מבטאת את חסדי הבורא ואת העובדה שאנחנו חוסים בצילו ובוטחים בו

וההתמודדות אינן סותרות את האמונה, ואדרבה, הן נובעות ממנה. הקב"ה אומר לאדם: "ובירכך ה' אלוֹקֶיךָ בכל אשר תעשה" - האדם נדרש לפעול ולעשות, וזה הכלי שבו ברכת ה' שורה. ובכל־זאת, יש זמנים ומצבים שבהם אנו נדרשים לחזק את האמונה בה' ולבטוח בו, בבחינת 'ה' יילחם לכם ואתם תחרישון'.

דווקא בשנים האחרונות אפשר ממש לראות כיצד הקב"ה מנהיג את העולם, בניגוד גמור לכל התחזיות וההערכות האנושיות. מתחוללים אירועים כבירים, שמשנים את פני העולם, ומשאירים את האנושות כולה משתאה ונדממת. כך היה אך לפני כעשור ומחצה, כאשר ממלכת הכפירה והרשע של הקומוניזם קרסה בבת־אחת, ומסך הברזל נפל בקול רעש גדול. כך גם האירועים בארץ, שלא היה אפשר לחזותם מראש. וכך ההתגייסות של העולם כולו נגד משטרי הרשע והדיכוי.

כוח לשלום העולם

חג־הסוכות מסמל את האמונה הזאת בקב"ה ואת הביטחון המוחלט בישועתו. אנחנו יושבים בסוכות, המזכירות את ענני הכבוד, שבהם הקיף אותנו הקב"ה בצאתנו ממצרים. כשם שאז הגנו העננים הללו מפני כל צרה, כך גם הסוכה מבטאת את חסדי הבורא ואת העובדה שאנחנו חוסים בצילו ובוטחים בו.

בזמן שבית־המקדש היה קיים היו מקריבים בחג־הסוכות שבעים פרים, כנגד שבעים אומות־העולם. החג הזה מבטא אפוא את התפילה לשלום העולם כולו, וממנו בא הכוח להבאת יציבות ושלום לכל העמים. כשאנחנו חוגגים את חג־הסוכות ומקיימים את מצוות הישיבה בסוכה וארבעת המינים, אנחנו שואבים מלוא חופניים כוחות של אמונה וביטחון, שיעמדו לנו במשך השנה כולה.

חיזוק האחדות היהודית, שגם היא ממאפייניו של חג־הסוכות, עושה אותנו כלי לברכת ה' - "ברכנו אבינו כולנו כאחד", ובזכותה נעבור בשלום גם את הטלטלות האחרונות עד הגאולה. חג שמח!

אורך כל ההיסטוריה מתקיים העם היהודי בניסי־ניסים. לפעמים רואים מיד את הנס, לפעמים מתגלה הנס לאחר זמן, ולעיתים אין בעל הנס מכיר בניסו. על כך נאמר: "הללו את ה' כל גוים שבחוהו כל האומים". וזאת למה? - "כי גבר עלינו חסדו". הגוים הם המהללים את ה' כשהם רואים את הניסים שהקב"ה עושה לעם־ישראל, שהעם היהודי אפילו אינו יודע עליהם.

ניסים כאלה מתחוללים כל הזמן. יש מהם הידועים למתי־מעט, למקורבים לאירועים, ולפעמים הנס מתגלה פתאום גם לציבור הרחב. דוגמה לכך קיבלנו בשבוע שעבר, כשהתברר מה קרה באמת באותה התפוצצות מסתורית במפעל צבאי בסוריה. בתחילה דווח על התפוצצות סתמית של תחמושת, "בגלל החום הכבד". עכשיו מתברר כי אירע שם פיצוץ של טיל בעל ראש־נפץ כימי, שהוכן כנגדנו. מהפיצוץ ומפיזור החומרים הרעילים נפגעו מאות בני־אדם. זה מה שנאמר: "בור כרה ויחפרהו, ויפול בשחת יפעל". ואנחנו בכלל לא ידענו.

יש יד מכוונת

בתפילותינו אנו מודים לקב"ה "על ניסיד שבכל יום עמנו". הכוונה לאותם ניסים שעליהם אמרו חז"ל "אין בעל הנס מכיר בניסו". ידו של הקב"ה מלווה כל אחד ואחת מאיתנו ושומרת עליו בכל יום ובכל עת, אלא שאיננו רואים אותה. רק לעיתים נדירות, כאשר מתחולל הבזק של התגלות אלוֹקית, אנו אכן מכירים בנס.

האמונה הזאת מלווה את עם־ישראל לדורותיו. גם בזמנים קשים אנחנו יודעים שההשגחה העליונה מכוונת את האירועים. איננו מתיימרים להבין את דרכי הבורא, ולכן אין פלא שפעמים רבות אנו תוהים על הייסורים הפוקדים אותנו. אבל עם כל זה אנחנו מאמינים שהכול לטובה, וכי בורא העולם ומנהיגו הוא המוביל את עמו בנתיב המוביל אל הגאולה.

אכן, יהודי נדרש לעשות ולפעול ולא לשבת בחיבוק ידיים ולצפות לישועת ה'. העשייה

כשאוספים - השמחה גדולה

מתאספים יחדיו

תפקיד זה מוטל עלינו כל ימות השנה. אולם חג האסיף מסמל את המצב שבו עבודת כל השנה מגיעה לידי שלמותה: "בצאת השנה, באספך את מעשיך מן השדה". בחג הזה משלימים את עבודת האיסוף של ניצוצות הקדושה הטמונים בכל תחומי העולם, וגם את איסוף כל המחשבות הדיבוריים והמעשיים, והקדשתם לה'. לכן השמחה גדולה דווקא בחג-הסוכות.

'חג האסיף' רומז גם-כן לאיסוף המיוחל - קיבוץ ואיסוף כל בני-ישראל, מכל העולם כולו, לקיבוץ הגלויות של הגאולה השלמה - "קבצנו יחד מארבע כנפות הארץ". גם זאת אנו יכולים לפעול על-ידי 'אסיף': כשיהודים בכל מקום מתאספים יחד, בכינוסי אחווה, מתוך אהבת-ישראל, "כאיש אחד בלב אחד" - הם מבטלים את סיבת הגלות וממילא מתבטלת התוצאה, שהיא הגלות, ואנו זוכים מיד להתאסף יחדיו בבית-המקדש השלישי, בגאולה האמיתית והשלמה.

(התועדויות תשנ"ב כרך א, עמ' 97)

ב חג-הסוכות מצווה לשמוח הרבה יותר מבמועדים האחרים, ועד שהחג הזה אף מכונה בתורה "זמן שמחתנו". הדבר מתבטא בכך שהציווי לשמוח בחג-הסוכות מופיע בתורה שלוש פעמים, שלוש שמחות.

הסיבה לשמחה היתרה נובעת מכך שזה "חג האסיף, בצאת השנה, באספך את מעשיך מן השדה". הדבר מודגש עוד פעם: "באספכם את תבואת הארץ". בחג הזה התבואות כבר נמצאות בבתים ובאסמים, ומזה יש שמחה גדולה, כלשון המדרש: "התבואה ופירות האילן בפנים, לפיכך כתב שלוש שמחות".

אסיף רוחני

התורה היא מלשון הוראה. היא מדריכה את היהודי בחייו היום-יומיים. כל פרט בתורה נועד להפיק לקח בעבודת ה' הפרטית של האדם. גם השמחה המרובה על השלמת האסיף בחג-הסוכות, רומזת לעניין מהותי ועקרוני בעבודת ה'.

עבודת ה'אסיף' היא עבודתו הקבועה של יהודי,

איסוף המעשים

משמעותה הפנימית של עבודת איסוף התבואה היא זיכוכ כל ענייני העולם וחיבורם לקב"ה. יהודים נדרשים לברר, ללקט, לקבץ ולאסוף את כל הניצוצות האלוקיים שהקב"ה הסתיר בעולם. עלינו לאספם - "ואספת" - ולהעלותם לקדושה העבודה הזאת נעשית על-ידי קיום התורה והמצוות והפצתן בכל מקום.

משימת האיסוף הזו חלה לא רק על העבודה בעולם כולו, אלא גם בעבודת האדם עם עצמו. עליו ללקט, לקבץ ולאסוף את כל מחשבותיו, דיבוריו ומעשיו, ולהשיגו שיהיו חדורים אך ורק בענייני קדושה.

מן המעיין חג-הסוכות | מאת הרב אליעזר ברוד

הגנה בסוכה

"כי יצפני בסוכה ביום רעה, יסתירני בסתר אוהלו" (תהילים כז,ה). יש כאן רמז שבמצוות סוכה טמונה סגולה להינצל מכל דבר רע חלילה. אם נגזרה על האדם גזרה שאינה טובה, ה' מצפינו בסוכה ובזכות זה הוא ניצל.

(בני יששכר)

ה' רוצה שמחה

ראש-השנה, שהוא יום של תחנונים ושיברון-לב, נקבע בתורה ליום אחד. כך גם יום-הכיפורים, שהוא יום תענית, סליחה ומחילה. אבל סוכות, שהוא זמן שמחתנו, אמרה תורה שיחוגו אותו שבעה ימים, כי רצון ה' שישראל יהיו בשמחה.

(הרב שמשון רפאל הירש)

הגנה מהיצר

סוכה היא סגולה כנגד היצר הרע שלא יפגע באדם לאחר התשובה של הימים הנוראים. כפי שאנו למדים מיעקב אבינו, שלאחר שהלך מעשיו הקים לו סוכה, כדי להיפטר מהרשע.

(רבי חנוך מאלכסנדר)

נוי סוכה

נוי הסוכה אצל הרבי הרש"ב מליובאוויטש היה היהודי היושב בה. הפחד של קבלת-עול-מלכות-שמים בראש-השנה, עבודת ערב יום-הכיפורים ושמחת חג-הסוכות היו אצלו חוויות של פנימיות הנפש.

הצדקה מייפה

רבי חיים מצאנז היה נותן בערב סוכות צדקה הרבה יותר מהרגיל. וכך היה אומר: העולם נוהג לייפות את הסוכה ולנאותה בכל מיני פאר והדר; ואני לא-כן, הצדקה היא נוי הסוכה שלי. היא פארה והדרה של הסוכה.

לעבוד בכל האיברים

בראש-השנה וביום-הכיפורים אנו עובדים את ה' בפה בלבד, בתפילה ובתחנונים. אך בסוכות מתחילים לעובדו בידיים - "ולקחתם לכם"; אוזחים בידיים את ארבעת המינים. בזה אנו מודיעים לקב"ה שאין אנו יוצאים ידי-חובה בפה בלבד, אלא אנו עובדים אותו בידיים ובכל האיברים.

(רבי ברוך ממז"בזד)

אמרת השבוע

דיון מעשי

בחודש תשרי תש"א שהה הרבי מליובאוויטש בעיר ניס שבצרפת. באותם ימים עדיין לא הכירוהו, והוא הסתיר את גדולתו מעיני הבריות. יום אחד ניגש אל הרב רובינשטיין, מרבני העיר, והחל לנהל עמו דרישח תורני בשאלה: עד כמה חייב אדם או רשאי למסור את נפשו בעבור קיום מצווה בכלל והידור מצווה במיוחד. בסיום השיחה היה נראה שהשאלה לא הוכרעה.

בימים הבאים הבחין הרב רובינשטיין בהיעדרו של הרבי. יום אחד הופיע הרבי בביתו, פניו מאירות ובידו שני אתרוגים מהודרים. אחד לעצמו והשני בעבור הרב.

הרב התחיל לחקרו מניין השיג את האתרוגים, והרבי נאלץ לגלות כי סיכן את עצמו והתגב לאזורי הלחימה סמוך לגבול איטליה, ושם הצליח להשיג את האתרוגים. אוֹיֵאז התבררה מטרתו באותו דיון תורני, שלא היה תאורטי כלל וכלל...

אחד מול מאתיים

זה היה בהושענא רבה בשנת תשי"ג (1952). ר' אשר ששונקין, חסיד תב"ד, נשפט על 'עוונותיו' בפעילות יהודית. ונשלח למחנה עבודה בסיביר המזרחית. במחנה נכלאו כשלושת אלפים אסירים. רובם נשאו עונש על פעילות 'אנטי-מהפכנית', אך היו ביניהם גם פושעים פליליים.

הם חולקו לקבוצות שנקראו 'בריגדות'. עליהם פיקד 'בריגדיר' (מפקד זוטר), שבעצמו היה אסיר.

באותו יום הועבר ר' אשר לצריף אחר וצורף לבריגדה חדשה. לשמחתו מצא פינה שקטה שבה היה יכול להתפלל באין-מפריע. לאוזניו הגיעה שיחה בין אחד האסירים לבריגדיר החדש.

האסיר לבריגדיר: "ביום השבת רק אחד-עשר מאיתנו יעבדו. הז'יד הזה אינו עובד בשבת!". הבריגדיר משיב לו: "אצלי הוא לא יעשה כממות. הוא יעבוד גם בשבת". האסיר הגוי מחזיר לו: "כדאי לך לא להתחיל איתו, כדי שלא תהיה ללעג".

למחרת, ביום שמיני-עצרת, עבר הבריגדיר ליד ר' אשר ואמר: "ה'יה מוכן. בעוד כמה דקות נצא לעבודה". בארשת החלטית השיב ר' אשר כי היום לא יוכל לצאת. "ומחר תעבוד?". שאל הבריגדיר. "גם לא", באה התשובה. "מדוע, הוא היום ומחר אינם שבת?". הוסיף הבריגדיר לשאול. ר' אשר הסביר כי אלה הימים האחרונים של חג-הסוכות, שבהם אין עובדים.

הבריגדיר נזכר שבצעירותו ראה כי היהודים בונים צריפוני עץ (סוכות) ויושבים בהם כמה ימים. הוא חנק בדעתו ואמר: "שמע, מוכן אני להרשות לך שלא לעבוד, אך עליך לצאת עם כולם למקום העבודה ולהלך שם בין העובדים". לך נענה ר' אשר.

כמאתיים עובדים הגיעו למקום העבודה. זה היה שטח גדול, מגודר בגדר תיל, ובו בתים רבים בשלבי בנייה, שהמתניו לעבודות גמר. העובדים התפרסו בשטח, ור' אשר נכנס לאחד הבתים, שהיה מרוחק מעט וריק מאדם, והחל להתפלל תפילת שלוש-רגלים.

הוא שקע בתפילה ולא שם לב לשעות החולפות. לפתע נכנס לבית בריצה צעיר מאנשי הקבוצה, והחל לדבר במהירות, כשפחד ובהלה בעיניו: "מה אתה עושה פה?! איך יודע שכבר הגיעה שעת ארוחת-הצהריים. במקד נמצא שאתה חסר, וראש-המשמר רותח

מזעם. הוא אף איים על הבריגדיר כי יכלא אותו בצינוק לחמישה-עשר ימים! הבריגדיר מתחנן על נפשו, אך ראש-המשמר מטיל עליו את האחריות. בוא מהר, אולי עוד תספיק להתייצב, ויסור מעלינו זעמו של הקצין". חישי-מהר רצו שניהם למקום המפקד,

שם קידם הבריגדיר את פניו של ר' אשר, כולו חיזור ומפחד: "זו הטובה שאתה מחזיר לי?". ר' אשר התנצל והסביר כי שקע בתפילה ולא שם לב לזמן שחלף. הבריגדיר נרגע והורה להגיש לאסירים את הארוחה. עם זה ציווה על ר' אשר

לעמוד לידו ולא להתרחק. ר' אשר חשש מפני הבאות. "אם על הבריגדיר קצף הקצין כל-כך, עד שרצה להענישו בחמישה-עשר ימי צינוק, מה יהיה עליי?", הרהר. לרגע חשב לברוח ולהסתתר עד יעבור זעם, אך חשש שמא יסבך את עצמו עוד יותר.

בעוד המחשבות מתרוצצות בראשו, עבר הקצין לידם. ר' אשר חש שדמו קופא בעורקיו. בשקט הביט בקצין וציפה לגרוע מכול. למרבה הפתעות, דבר לא אירע. הקצין נעץ בו מבט חודר, העלה חיוך על שפתיו והמשיך בדרכו ללא אומר ודברים.

כשהסתיימה הארוחה, מסר הבריגדיר את ר' אשר לאחריותם של שני אסירים, שעסקו בניזום עצים, ואיים עליהם לבל יעלם שוב.

באין-ברירה נשאר במקום והחל לחשוב על קדושת החג, על התפילות הנאמרות בפי כל ישראל בבתי-הכנסת. הכול שמחים, שרים ורוקדים לכבוד שמחת-התורה, "ואני, איזו 'שמחת-תורה' יש לי כאן? לו רק יכולתי לפצוח בשיר שמח לכבוד היום".

לפתע פנה אליו אחד משומרו וואמר: "היית אמור לעבוד כמונו, ורק בגלל החג שלך פטור אתה. לפחות תשיר לנו שיר יהודי יפה". ר' אשר הודה לה' בליבו, ונענה להצעה בשמחה. הוא החל לשיר ניגון של 'הקפות', את ידיו שילב כאילו אחז ספר-תורה, עצם את עיניו ופתח בריקוד סביב עצמו. "חשבו הגויים שאני רוקד לכבודם, אך אני רוקד לכבודה של תורה", חשב, והוסיף לרקוד בהתלהבות שעה ארוכה. כשסיים מחאו לו השניים כפיים וקראו: "הידד! בראבו!".

זו הייתה רק התחלת השמחה. כאשר נאספו כל האסירים בסיום העבודה לספירה הכללית, קרא אחד מהשניים לחבריו: "הז'יד הזה יודע לשיר יפה מאוד. בקשו ותיווכחו". זה היה כמין רמז לצורך לפצות את האסירים על ארוחת הצהריים שהתאחרה בגללו.

ר' אשר לא חיכה להזמנה נוספת. מיד פצח בריקוד נלהב, והפעם ביתר שאת, שר ומזמר מניגוני ה'הקפות', ועיניו עצומות. מוזר היה לראות יהודי אחד שר ורוקד בהתלהבות, וקהל של מאתיים אסירים מסוככים מוחאים כפיים לקצב השירה.

באותה עת, בלטה השירה והריקוד, שכח החסיד את היותו אסיר, שכח את המחנה ושכח את סיביר. הוא זכר רק את עובדת היותו יהודי, וכי היום הוא שמחת-תורה. בליבו ובנפשו הרגיש כי הוא רוקד ב'הקפות' הסוערות בבית-מדרשו של הרבי, בליובאוויטש, כמנהגו מאז ומקדם...

לומדים גאולה | מאת מנחם ברוד

השמחה העתידית

שתבוא הגאולה – תהיה שמחה גדולה. על כך נאמר (תהילים קכ"ב): "אז יימלא שחוק פיננו" – אז, בבוא הגאולה (כפי שנאמר קודם לכן: 'בשוב ה' את שיבת ציון'), יפרוך ה'שחוק' החוצה, מרוב השמחה.

איך מבטאים שמחה? כמובן, על-ידי ריקוד שמח. וגם זה יבוא בזמן הגאולה, כפי שמתארת הגמרא (סוף תענית): "עתידי הקב"ה לעשות מחול לצדיקים והוא יושב ביניהם" – זו תהיה שמחה כפולה, של הקב"ה ושל עמי-ישראל – הקב"ה ישמח בעמו ועם-ישראל ישמח בה', והם יבטאו שמחה זו על-ידי 'מחול' משותף.

החידוש משמח

ה'שחוק' וה'מחול' הללו מתקשרים גם לך, שבזמן הגאולה תשלוט מידתו של יצחק אבינו, ועל כך אומרת הגמרא (שבת פט"ב), שלעתידי-לבוא ייאמר ליצחק "כי אתה אבינו" – כלומר, מידתו תהיה אז המידה העיקרית והשלטת. שמו של יצחק אבינו קשור לשמחה, כפי שמפורש בתורה בעניין לידתו של יצחק (בראשית כא, 1): "ותאמר שרה צחוק עשה לי אלוקים". בשמו של יצחק טמון גם רמז, שהשמחה הקשורה בו תפרוץ רק לעתידי-לבוא, בזמן הגאולה, שכן 'יצחק' הוא בלשון עתיד – אז, בבוא הגאולה, הוא יצחק וישמח.

ה'שחוק' והשמחה של הגאולה יתגלו מכוח העבודה שנושטת על-ידי עם-ישראל בתקופת הגלות. צחוק ושמחה פורצים על-ידי חידוש כלשהו. הטוב עצמו, אפילו כשהוא טוב יליאלי, אינו מביא כל-כך צחוק ושמחה. מתי הצחוק פורץ? כשיש משהו מפתיע, דבר שיש בו משום חידוש.

בתורת החסידות מובא על כך משל מ'ציפור המדברת" (תוכי), שמשעשעת את המלך. יש להניח שלמלך לא חסרים אנשים שמדברים, ואפילו אנשים חכמים שמשמיעים דברי-חכמה. אולם הצחוק והתענוג שלו באים דווקא מציפור שפולטת כמה מילים. מדוע? משום שכאשר אדם מדבר, אין בכך משום חידוש, אבל כשציפור מדברת – זה דבר מפתיע, בלתי-צפוי, ולכן הוא גורם צחוק ותענוג.

משמעות המחול

כך יש להבין את שמחת הגאולה. דווקא משום שהגאולה באה לאחר הגלות, היא מביאה עמה שמחה גדולה לאין-ערוך מאשר אילו הייתה קיימת מלכתחילה. דווקא משום שהגאולה באה לאחר שעם-ישראל היה שרוי בעולם שיש בו הסתרה פנים והעלם האמת, ואף-על-פי-כן נלחם בחשכה הרוחנית והביא את אור ה' לעולם – גורם הדבר שמחה לאין קץ, שכן זה דבר-חידוש, שמביא 'צחוק' ושמחה למלך עצמו.

זו הייתה גם מידתו של יצחק אבינו, שעסק בחפירת בארות. גם בחפירת באר במדבר יש שמחה הנובעת מהחידוש שבדרך – מגיעים למקום יבש וצחיח, ולא מסתפקים בכך שמביאים מים ממקום אחר, אלא הופכים את המדבר עצמו לגן רווה, על-ידי שחופרים באר בתוך המדבר, ומוצאים את המים שהיו חבויים בו. כך גם הגאולה – היא באה לאחר שעם-ישראל 'חפר' ומצא בתוך הגלות את האמת האלוקית, ולכן הדבר מביא שמחה רבה ביותר.

ה'שחוק' והשמחה הללו יבטאו בצורת 'מחול'. על 'מחול' אומר רבנו בחיי (תרומה כה, לא), שזה יגיוול הרומז בלבי-גבול "שאין לו סוף". משמעות הדבר היא, שהשמחה שתהיה לצדיקים ב'מחול' הזה תהיה שמחה אין-סופית ובלתי-מוגבלת (וזו גם הגימטריה של 'שחוק' – שעולה 414, בדיוק כגימטריה של 'אור אין-סוף'). אלה יהיו שמחה ועונג אין-סופיים ובלתי-מוגבלים.

וההכנה לשמחה עצומה זו של הגאולה היא על-ידי שכבר עכשיו, ערב הגאולה, אנו מתחילים לשמוח בשמחה הגדולה הצפויה לנו בקרוב ממש.

לוחצים 'פליי' ואתם בחתונה הגדולה

שקט, מקליטים. ויינטרוב, מיכאל שניצלר ורונבלום

מאוד מיוחד של מודז'יץ. אמרתי: אין מי שמתאים לשיר את זה מבין ציון שנקר. ידעתי שזה חלום באספמיה, אבל אינני ממחר להרים ידיים. טלפנתי אליו, הזכרתי לו נכחות, שלפני שלושים שנים עיבדתי לו קלטת. שינוי צחקנו, והוא הסכים לשיר". אגב, בשיר הזה הוא מבצע דואט נפלא עם משה ויינטרוב על מילות ברכת הבית: "בוזה השער לא יבוא צער".

לדברי רונבלום, התגובות על האלבום החדש נלהבות. רבים מתענגים על השמחה היהודית הצרופה, שמחזירה אותם בבת אחת לנגינה החסידית המקורית, זו שלא עוותה על ידי המקצבים המודרניים. ואולי יש כאן עוד ביטוי למגמה מתפתחת של חזרה למקורות.

תקשיב רגע", מבקש המלחין החסידי משה-מרדכי (מונה) רונבלום, ומתחיל להשמיע את 'החתונה הגדולה', האלבום המוזיקלי החדש שלו. בתוך רגע הוא נשאב לתוך המנגינות והצלילים ועיניו נעצמות בדקות. כאשר השיר מסתיים הראשון הוא פוקח אותן ולרגע חולף בהן מבט של צער על שהשיר נסתיים. "זה כל-כך זיס (מתוק)", הוא אומר.

האלבום החדש מתאר חתונה מלפני שנים בחצרו של רבי בעיירה. רונבלום והזמר משה-צבי ויינטרוב התאחדו להפקה הייחודית. נאספו ונבחרו ניגוני חסידים מכל החצרות, ניגוני רגש לצד ניגוני שמחה, ניגוני חופה מעוררי-לב, לצד ניגונים עליונים ושובי-לב. התוצאה מקורית. פסיפס נדיר של ניגוני-קודש, הנשמעים באווירה מיוחדת של חתונה שמחה ועליזה.

ניגון של רועה

הפתעה ייחודית היא הקלטה של האדמו"ר מקאליב שר את "סול א קוקוש מר", ניגון שנתקדש על-ידי צדיקים בדורות קודמים. רונבלום מספר: "זה זמן רב אני חולם להגיש לציבור את הניגון העמוק הזה, שמקורו ברועה צאן בהונגריה, והחלום היה למציאות. ניגון זה הוא מעין בשורת הגאולה, בעיקר למי שמתבונן בתוכן השיר, וכאשר הוא יוצא מפיו של האדמו"ר מקאליב, נצר לאותו צדיק רבי יצחק אייזיק מקאליב, אין לך דבר גדול מזה".

חזרה למקורות

הפתעה נוספת היא שר' בן-ציון שנקר, הקומפוזיטור האגדי של חסידות מודז'יץ, הקליט שני שירים בתקליט. שנקר, כיום בן 84, לא הקליט זה עשרים שנה. רונבלום מספר: "היה לנו ניגון

אוצר ניגונים

"אלה מנגינות שיש בהן טהרה נפשית", מדגיש רונבלום. "קל להגיד שזה הרצון לחזור לסמטאות שבהן הסתובבתי בעבר. האמת היא שזה הרצון להתחבר לניגונים הקסומים שחודרים ללב, שהולכים עם האדם ימים שלמים. כשהתחלתי לנבחר במנגינות מהימים ההם, הגעתי מהר מאוד לניגוני חב"ד, לניגוני צאנז ולניגונייהן של עוד חסידיות. זה היה כמו להיכנס למנהרת זמן ולחזור למקורות המוזיקה החסידית. התחושה הזאת מלווה את כל מי שהיה שותף בפרוייקט".

פינת ההלכה | מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

חול או מועד?

שאלה: מה הם הדברים שיש לעשות בימי חול-המועד?

תשובה: בחול-המועד לא חייבים במצוות 'כבוד' ו'עונג' כמו ביום טוב, ועם זה הם אסורים בהספד ובתענית, ו'כל שבעת ימי הפסח ושמונת ימי החג... חייב האדם להיות שמח וטוב-לב, הוא ובניו ואשתו ובני-ביתו וכל הנלווים אליו. ושמחה זו היא מצוות-עשה מן התורה, שנאמר (דברים טז, ד): 'ושמחת בחגך, אתה ובנך ובתך...'

חובה ללבוש בגדים נאים וחגיגיים, משום שמחה (ויש המחייבים ללבוש בגדי שבת). נהוג שבכל ימי חול-המועד פרוסה על השולחן מפה נאה, כמו ביום-טוב. רצוי לאכול בכל יום סעודה של לחם. מכיוון ש"אין שמחה אלא ביי"ן - חובה (על הגברים) לשתות 'דביעית' יין (או מיץ ענבים) בכל יום מימי החג. רצוי

גיליונות
שיחת השבוע
בעברית וברוסית
מופצים בכל רחבי ארה"ב
להזמנות ולפרסום אנא פנו:
917-892-4908
sh-usa@chabad.org.il

ברכות וישועות
רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש.
גם כיום ניתן לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.
ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411
Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444
www.ohelchabad.org

Levi Hartman
לוי הרטמן
Office: 718-871-8282 x128
Cell: 646-335-8818
Fax: 718-633-0499
www.levifunding.com
3910 14th Ave. Brooklyn NY 11218
דובר עברית

סופר סת"ם • HaSofer
RABBI MOSHE KLEIN
משה הלוי קליין
321 Kingston Avenue
718-221-2222
www.esofer.com
A HaSofer Company